

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.11.2022
C(2022) 8067 final

ANNEX

BILAGA

till

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**Godkännande av innehållet i ett utkast till kommissionens förordning om tillämpningen
av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av
*mindre betydelse***

BILAGA

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) .../...

av den XXX

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av *mindre betydelse*

UTKAST

(Text av betydelse för EES)

THE EUROPEAN COMMISSION,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.4,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd¹, särskilt artikel 2.1,

efter att ha rådfrågat den rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Statlig finansiering som uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget utgör statligt stöd och ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Emellertid får rådet, i enlighet med artikel 109 i fördraget, fastställa kategorier av stöd som ska vara undantagna från denna anmälningsskyldighet. I enlighet med artikel 108.4 i fördraget får kommissionen anta förordningar avseende dessa kategorier av statligt stöd. Enligt förordning (EU) 2015/1588² beslutade rådet i enlighet med artikel 109 i fördraget att stöd av *mindre betydelse* (dvs. stöd som beviljas ett enda företag under en viss period och som inte överstiger ett visst fast belopp) kan utgöra en sådan kategori. På grundval av detta anses stöd av *mindre betydelse* inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och omfattas därför inte av anmälningsförfarandet.
- (2) Kommissionen har i flera beslut förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik för ett tak för stöd av *mindre betydelse* under vilket artikel 107.1 i fördraget inte kan anses vara tillämplig. Kommissionen gjorde så först i sitt meddelande om försumbart stöd³ och

---

¹ EUT L 248, 24.9.2015, s. 1.

² Rådets förordning (EU) nr 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd (EUT L 248, 24.9.2015, s. 1).

³ Kommissionens meddelande om *försumbart* stöd (EGT C 68, 6.3.1996, s. 9).

sedan i kommissionens förordningar (EG) nr 69/2001⁴, (EG) nr 1998/2006⁵ och (EU) nr 1407/2013⁶. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EU) nr 1407/2013 bör man se över några av de villkor som föreskrivs i den förordningen.

- (3) Taket för det högsta möjliga stöd *av mindre betydelse* som ett och samma företag kan få under en treårsperiod per medlemsstat bör höjas till 275 000 euro. Detta tak återspeglar inflationen sedan förordning (EU) nr 1407/2013 trädde i kraft och den förväntade beräknade utvecklingen under den här förordningens giltighetstid. Taket är nödvändigt om man vill kunna garantera att alla åtgärder som omfattas av denna förordning inte ska kunna anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen.
- (4) Med företag avses vid tillämpningen av konkurrensreglerna i fördraget varje enhet, oberoende av om det är en fysisk eller juridisk person, som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras⁷. Europeiska unionens domstol har klargjort att en enhet som "har ett kontrollerande innehav i ett bolag", och som "i praktiken utövar denna kontroll genom att direkt eller indirekt utöva ett inflytande på förvaltningen av bolaget", ska anses delta i det bolagets ekonomiska verksamhet. Enheten i sig måste därför betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget⁸. Europeiska unionens domstol har fastställt att alla enheter som (rättsligt eller *faktiskt*) kontrolleras av samma enhet bör betraktas som ett enda företag⁹. Av rättssäkerhetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör det i denna förordning ges en tydlig och uttömmande förteckning över kriterier för att avgöra när två eller flera företag i samma medlemsstat ska betraktas som ett enda företag. Kommissionen har valt ut kriterier som är lämpliga vid tillämpningen av denna förordning bland de väletablerade kriterierna för definitionen av "anknutna företag" i definitionen av små och medelstora företag (SMF) i kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹⁰ och i bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014¹¹. Med tanke på denna förordnings tillämpningsområde bör dessa kriterier vara tillämpliga på såväl små som medelstora företag och stora företag och bör säkerställa att en grupp anknutna företag betraktas som ett enda företag vid tillämpningen av regeln om stöd *av mindre betydelse*. Företag som inte har något förhållande till varandra, förutom att vart och ett av dem har en direkt koppling till samma offentliga organ, bör dock inte behandlas som anknutna till

---

⁴ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd *av mindre betydelse* (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁵ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd *av mindre betydelse* (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁶ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd *av mindre betydelse* (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁷ Domstolens dom av den 10 januari 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze m.fl.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Ibidem, punkterna 112 och 113.

⁹ Domstolens dom av den 13 juni 2002, *Nederländerna mot kommissionen*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

¹¹ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

varandra. Därmed tas hänsyn till den specifika situation som råder för företag som kontrolleras av samma offentliga organ, och som kan ha oberoende beslutsbefogenhet.

- (5) För att ta hänsyn till den vanligen begränsade storleken på de företag som är verksamma inom sektorn för godstransporter på väg och inflationen sedan förordning (EU) nr 1407/2013 trädde i kraft samt den förväntade beräknade utvecklingen under den här förordningens giltighetstid, bör taket höjas till 137 500 euro för företag som utför godstransporter på väg för annans räkning. Tillhandahållande av en integrerad tjänst där den faktiska transporten endast är ett inslag, t.ex. flyttjänster, post- eller budtjänster eller avfallshämtning, bör inte betraktas som en transporttjänst.
- (6) Mot bakgrund av de särskilda regler som gäller primärproduktionen inom jordbruks-, fiskeri- och vattenbrukssektorerna och risken för att stödbelopp som ligger under det tak som föreskrivs i denna förordning ändå kan uppfylla kriterierna i artikel 107.1 i fördraget, bör förordningen inte gälla de sektorerna.
- (7) Med tanke på likheterna mellan bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och andra produkter bör denna förordning även gälla bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Uppgifter som måste utföras på jordbruksföretaget för att förbereda en produkt för försäljning i första ledet (till exempel skörd, slåtter och tröskning av spannmål eller packning av ägg) eller försäljning i första ledet till återförsäljare och förädlare bör inte i detta sammanhang anses som bearbetning eller saluföring.
- (8) Europeiska unionens domstol har slagit fast att så snart unionen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, ska medlemsstaterna avstå från åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag från den¹². Därför bör denna förordning inte gälla stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden. Den bör inte heller tillämpas på stöd som är kopplat till en skyldighet att dela stödet med primärproducenter.
- (9) Denna förordning bör inte tillämpas på exportstöd och stöd som är avhängigt av att inhemska varor och tjänster används framför importerade. Förordningen bör framför allt inte gälla stöd för att finansiera upprättande och drift av distributionsnät i andra medlemsstater eller tredjeländer. Europeiska unionens domstol har slagit fast att enligt förordning (EG) nr 1998/2006 utesluts ”inte allt stöd som kan ha en inverkan på export, utan endast stöd som direkt, genom sin form, syftar till att understödja försäljningen i ett annat land”¹³. Stöd som avser kostnader för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad i en annan medlemsstat eller tredjeland utgör i allmänhet inte exportstöd.
- (10) Den treårsperiod som ska beaktas vid tillämpningen av denna förordning bör ses över löpande. För varje nytt stöd *av mindre betydelse* måste hänsyn tas till det totala stöd *av mindre betydelse* som beviljats under det berörda beskattningsåret och under de föregående två beskattningsåren.

---

¹² Domstolens dom av den 12 december 2002, Frankrike/kommissionen, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, punkt 31,

¹³ Domstolens dom av den 28 februari 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria m.fl., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, punkt 55.

- (11) Om ett företag är verksamt inom sektorer som inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning och även är verksamt inom andra sektorer eller bedriver andra verksamheter, bör denna förordning tillämpas på dessa andra sektorer eller verksamheter under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av räkenskaperna, ser till att stöd av mindre betydelse inte beviljas för verksamheten inom de sektorer som inte omfattas av denna förordning. Samma princip bör gälla när ett företag är verksamt inom sektorer som omfattas av lägre tak för stöd *av mindre betydelse*. Om det inte kan garanteras att verksamheterna inom sektorer för vilka lägre tak för stöd *av mindre betydelse* är tillämpliga endast får stöd *av mindre betydelse* upp till dessa lägre tak, bör det lägsta taket tillämpas på alla de verksamheter som företaget bedriver.
- (12) Denna förordning bör föreskriva regler som garanterar att högsta stödnivåer som föreskrivs i särskilda förordningar eller kommissionsbeslut inte kan kringgå. Den bör också innehålla tydliga regler om kumulering som är lätta att tillämpa.
- (13) Denna förordning utesluter inte möjligheten att en åtgärd kanske inte betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget på andra grunder än de som anges i denna förordning, t.ex. om åtgärden är förenlig med principen om marknadsekonomiska aktörer eller inte innebär någon överföring av statliga medel. Särskilt unionsfinansiering som förvaltas centralt av kommissionen och inte står direkt eller indirekt under medlemsstatens kontroll utgör inte statligt stöd. Det bör inte beaktas vid bedömningen av huruvida det relevanta taket iakttas.
- (14) Med hänsyn till behovet av insyn, likabehandling och effektiv kontroll bör denna förordning endast tillämpas på stöd *av mindre betydelse*, för vilket det är möjligt att *i förväg* räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att en riskbedömning behöver göras (*överblickbart stöd*). En sådan exakt beräkning kan till exempel göras för bidrag, räntesubventioner och begränsade skattelättnader eller andra instrument som föreskriver en övre gräns som garanterar att det relevanta taket inte överskrids. En övre gräns innebär att den berörda medlemsstaten, så länge som det exakta stödbeloppet inte är känt, måste anta att beloppet motsvarar den övre gränsen för att garantera att flera stödåtgärder tillsammans inte överskrider det tak som föreskrivs i den här förordningen och för att tillämpa reglerna om kumulering.
- (15) För att säkerställa insyn, likabehandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd *av mindre betydelse* bör medlemsstaterna använda samma beräkningsmetod. I syfte att underlätta beräkningen bör stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omräknas till motsvarande bruttobidragsekvivalent. Vid beräkningen av bruttobidragsekvivalenten för olika typer av överblickbart stöd som inte är bidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar måste man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att tillämpningen av reglerna för statligt stöd ska vara enhetlig, överblickbar och enkel bör de marknadsräntor som används vid tillämpningen av denna förordning vara de referensräntor som fastställs i meddelandet från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor¹⁴.
- (16) Stöd som ingår i lån, bl.a. riskfinansieringsstöd *av mindre betydelse* som tar formen av lån, bör betraktas som överblickbart stöd *av mindre betydelse* om

---

¹⁴ Meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s 6).

bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att förenkla handläggningen av små lån med kort löptid bör det i denna förordning föreskrivas en tydlig regel som är lätt att tillämpa och tar hänsyn till både lånets belopp och löptid. Bruttobidragsekvivalenten för lån som garanteras av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och som uppgår till antingen högst 1 375 000 euro under en femårsperiod eller 687 500 euro under en tioårsperiod kan inte anses överstiga taket för stöd *av mindre betydelse*. Detta grundar sig på kommissionens erfarenheter och på inflationen sedan kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 trädde i kraft samt den förväntade utvecklingen under denna förordnings giltighetstid. Med tanke på svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.

- (17) Stöd i form av kapitaltillskott kan enbart anses vara överblickbart stöd *av mindre betydelse*, om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital enligt riktlinjerna för riskfinansiering¹⁵ bör inte betraktas som överblickbart stöd *av mindre betydelse*, såvida inte den berörda åtgärden tillhandahåller kapital som ej överskrider taket för stöd *av mindre betydelse*.
- (18) Stöd som ingår i garantier, bl.a. riskfinansieringsstöd *av mindre betydelse* som tar formen av garantier, bör betraktas som överblickbart stöd om bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i kommissionens tillkännagivande för den berörda företagstypen¹⁶. För att förenkla behandlingen av kortfristiga garantier som utgör säkerhet för högst 80 % av ett relativt litet lån bör denna förordning innehålla en tydlig och lätt tillämplig regel som beaktar både beloppet för det underliggande lånet och garantins löptid. Denna regel bör inte gälla garantier för underliggande transaktioner som inte utgör ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner, om i) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, ii) det garanterade beloppet inte överstiger 2 062 500 euro, och iii) garantins löptid inte överstiger 5 år, bör garantin anses ha en bruttobidragsekvivalent som inte överstiger taket för stöd *av mindre betydelse*. Denna regel är tillämplig även om i) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet, ii) det garanterade beloppet inte överstiger 1 031 250 euro, och iii) garantins löptid inte överstiger 10 år. Dessutom kan medlemsstaterna använda en metod för att beräkna bruttobidragsekvivalenten för garantier som anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd, tillämplig vid samma tidpunkt, och som kommissionen godtagit stå i överensstämmelse med tillkännagivandet om garantier¹⁷, eller något tillkännagivande som ersatt det, under förutsättning att den metod som godtagits uttryckligen avser den typ av garanti och den underliggande typ av transaktion, som en del av denna förordnings tillämpning. Med tanke på svårigheterna att beräkna bruttobidragsekvivalenten för stöd som beviljas företag som kanske inte kommer att kunna betala tillbaka lånet, bör denna regel inte gälla sådana företag.

---

¹⁵ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 508, 16.12.2021, s. 1).

¹⁶ Till exempel, kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

¹⁷ Ibidem.

- (19) Om en stödordning för stöd *av mindre betydelse* genomförs via finansiella intermediärer bör det säkerställas att de finansiella intermediärerna inte mottar något statligt stöd. Detta kan ske exempelvis genom att kräva att finansiella intermediärer som får statliga garantier ska betala avgifter som följer marknadspriserna eller till fullo överföra fördelarna till de slutliga stödmottagarna, eller genom att taket för stöd *av mindre betydelse* och övriga villkor i denna förordning iakttas av intermediärerna.
- (20) Efter anmälan från en medlemsstat kan kommissionen undersöka om en åtgärd som inte är ett bidrag, ett lån, en garanti, ett kapitaltillskott eller en riskfinansieringsåtgärd som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital, leder till en bruttobidragsekvivalent som inte överskrider taket för stöd *av mindre betydelse* och därför skulle kunna omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (21) Kommissionen är skyldig att se till att reglerna om statligt stöd följs i enlighet med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaterna bör underlätta fullgörandet av denna uppgift genom att införa de verktyg som krävs för att säkerställa att det sammanlagda stöd *av mindre betydelse* som beviljas ett enda företag på grundval av regeln om stöd *av mindre betydelse* inte överstiger det fastställda taket. Det bör åligga medlemsstaterna att övervaka det beviljade stödet för att se till att de relevanta taken inte överskrids och att kumuleringsreglerna efterlevs. För att uppfylla denna skyldighet bör medlemsstaterna lämna fullständiga uppgifter om stöd *av mindre betydelse* som beviljats i ett register på unionsnivå eller nationell nivå och kontrollera att eventuella nya stöd inte överskrider det relevanta taket.
- (22) Med hänsyn till kommissionens erfarenhet på detta område, och särskilt med tanke på hur ofta det i regel är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Om giltighetstiden för denna förordning skulle löpa ut utan att ha förlängts kommer medlemsstaterna att beviljas en anpassningsperiod på sex månader när det gäller stöd *av mindre betydelse* som omfattas av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom alla sektorer med undantag för följande:
  - (a) Stöd till företag verksamma inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, som omfattas av rådets förordning (EU) nr 1379/2013¹⁸.
  - (b) Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter.

---

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

- (c) Stöd till företag som är verksamma inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, i följande fall:
    - 1) Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen.
    - 2) Om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
  - (d) Stöd till exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.
  - (e) Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter och tjänster används framför importerade varor och tjänster.
2. Om ett företag är verksamt inom de sektorer som avses i punkt 1 a, b eller c och även är verksamt inom en eller flera sektorer eller bedriver annan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, ska denna förordning gälla stöd som beviljas för dessa senare sektorer eller verksamheter under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av räkenskaper, ser till att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för denna förordning inte omfattas av stöd av *mindre betydelse* som beviljats i enlighet med denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
- (a) *jordbruksprodukter*: produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som anges i förordning (EU) nr 1379/2013.
  - (b) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår som till resultat får en produkt som också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalisk eller vegetabilisk produkt för den första försäljningen.
  - (c) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera eller på annat sätt föra ut på marknaden, med undantag för en primärproducents första försäljning till återförsäljare eller förädlare samt varje förberedande av produkten för en sådan första försäljning; en primärproducents försäljning till slutkonsumenter ska betraktas som saluföring om den sker i separata lokaler som är särskilt avsedda för detta syfte.
2. *ett enda företag*: omfattar vid tillämpningen av denna förordning alla enheter som har minst ett av följande förbindelser till varandra:
- (a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i annat företag.

- (b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
- (c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.
- (d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i a–d via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.
2. Det totala stöd *av mindre betydelse* som beviljas ett enda företag av en medlemsstat får inte överstiga 275 000 euro under en period av tre beskattningsår.

Det totala beloppet av stöd *av mindre betydelse* som av en medlemsstat beviljas till ett enda företag som utför godstransporter på väg för annans räkning får inte överstiga 137 500 euro under en period av tre beskattningsår. Om ett företag utför godstransporter på väg för annans räkning och även utför annan verksamhet som omfattas av taket på 275 000 euro, ska taket på 275 000 euro vara tillämpligt för det företaget, under förutsättning att den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av räkenskaperna, ser till att stödet till förmån för vägtransportverksamheten inte överstiger 137 500 euro och att inget stöd *av mindre betydelse* används för inköp av vägtransportfordon.

3. Stöd *av mindre betydelse* ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet *av mindre betydelse* till företaget.
4. De tak som föreskrivs i punkt 2 ska gälla oberoende av stödets form, det mål som eftersträvas och om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen. Perioden på tre beskattningsår ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.
5. I samband med de tak som anges i punkt 2 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

6. Om det relevanta tak som föreskrivs i punkt 2 överskrids på grund av att nytt stöd *av mindre betydelse* beviljas, kan inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.
7. Vid företagssammanslagningar och företagsförvärv ska allt stöd *av mindre betydelse* som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd *av mindre betydelse* till det nya eller det förvärvande företaget överskrider det relevanta taket. Stöd *av mindre betydelse* som lagligen beviljats före sammanslagningen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagliga.
8. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd *av mindre betydelse* som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet *av mindre betydelse* har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet *av mindre betydelse* fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

Artikel 4

Beräkning av bruttobidragsekvivalenten

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att *i förväg* exakt beräkna bruttobidragsekvivalenten utan att göra en riskbedömning (*överblickbart stöd*).
2. Stöd som ingår i bidrag och räntesubventioner ska anses vara överblickbart stöd *av mindre betydelse*.
3. Stöd i form av lån ska betraktas som överblickbart stöd *av mindre betydelse* om
  - (a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran, när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
  - (b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och lånet uppgår till antingen 1 375 000 euro (eller 687 500 euro för företag som utför godstransporter på väg) under en femårsperiod eller 687 500 euro (eller 343 750 euro för företag som utför godstransporter på väg) under en tioårsperiod; om ett lån är mindre än dessa belopp eller beviljas för en kortare period än fem respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller
  - (c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.
4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara överblickbart stöd *av mindre betydelse* endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider taket för stöd *av mindre betydelse*.
5. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital ska endast betraktas som överblickbart stöd *av mindre betydelse* om det kapital som ges till ett enda företag inte överskrider taket för stöd *av mindre betydelse*.

6. Stöd i form av garantier ska behandlas som överblickbart stöd *av mindre betydelse* om
- (a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran, när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-, och
  - (b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet uppgår till 2 062 500 euro (eller 1 031 250 euro för företag som utför godstransporter på väg) och garantin har en löptid på fem år, eller det garanterade beloppet uppgår till 1 031 250 euro (eller 515 625 euro för företag som utför godstransporter på väg) och garantin har en löptid på tio år, om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp eller garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller
  - (c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller
  - (d) den metod som används för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent, innan den genomförs,
    - 1) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och som har godtagits av kommissionen som överensstämmande med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt
    - 2) denna metod uttryckligen avser den typ av garanti och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.
7. Stöd som ingår i andra instrument ska betraktas som överblickbart stöd *av mindre betydelse* om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det relevanta taket inte överskrids.

Artikel 5

Kumulering

1. Stöd *av mindre betydelse* som beviljas enligt denna förordning får kumuleras med stöd *av mindre betydelse* som beviljas enligt kommissionens förordning (EU) nr 360/2012¹⁹, upp till det tak som föreskrivs i den förordningen. Stöd *av mindre betydelse* som beviljats enligt denna förordning får kumuleras med stöd *av mindre betydelse* som beviljas enligt andra förordningar om stöd *av mindre betydelse* upp till det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 i denna förordning.
2. Stöd *av mindre betydelse* får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd,

---

¹⁹ Kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd *av mindre betydelse* som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8).

om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stödnivå eller det högsta tillåtna stödbelopp som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd *av mindre betydelse* som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljas med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

Artikel 6

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd *av mindre betydelse* enligt denna förordning, ska medlemsstaten skriftligen informera företaget om det planerade stödbeloppet uttryckt som bruttobidragsekvivalent och om stödets karaktär av stöd *av mindre betydelse* genom att hänvisa direkt till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i Europeiska unionens officiella tidning. Om stöd *av mindre betydelse* beviljas olika företag i enlighet med denna förordning på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten välja att uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta tillåtna stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det relevanta tak som anges i artikel 3.2 har respekterats. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en redogörelse i skriftlig eller elektronisk form för allt annat stöd *av mindre betydelse* enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd *av mindre betydelse* som mottagits under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett centralt register över stöd *av mindre betydelse* med fullständiga uppgifter om allt stöd *av mindre betydelse* som beviljats av någon myndighet i den berörda medlemsstaten görs tillgängligt. Det centrala registret över stöd *av mindre betydelse* ska upprättas inom sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft. Det centrala registret över stöd *av mindre betydelse* måste upprättas på ett sådant sätt att informationen är lättillgänglig. Informationen ska offentliggöras på ett icke upphovsrättsligt skyddat kalkylblad, som möjliggör sökning, utdrag och nedladdning av uppgifter, och som är lätt att offentliggöra på internet, till exempel i formaten CSV eller XML. Det centrala registret över stöd *av mindre betydelse* måste vara tillgängligt via en webbplats utan några begränsningar, såsom förhandsregistrering av användare. Alternativt kan medlemsstaterna lämna fullständig information om allt stöd *av mindre betydelse* som beviljats av en myndighet i den berörda medlemsstaten i ett register på unionsnivå. Punkt 1 ska upphöra att gälla från den tidpunkt då det centrala registret omfattar en period av tre beskattningsår.
3. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd *av mindre betydelse* i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp av stöd *av mindre betydelse* som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.
4. Medlemsstaterna ska offentliggöra följande information i det centrala registret över stöd *av mindre betydelse* på unionsnivå eller nationell nivå: stödmottagarens

identitet²⁰, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska gemenskapen (*Nace*)²¹.

5. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter om tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd *av mindre betydelse* ska bevaras under tio år från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd *av mindre betydelse* ska bevaras under tio år från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen.
6. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom 20 arbetsdagar, eller inom en längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd *av mindre betydelse* i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd *av mindre betydelse* som ett företag har mottagit.

Artikel 7

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta ramar, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.
2. Individuellt stöd *av mindre betydelse* som beviljats mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2023 och som uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 1407/2013 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
3. När denna förordning upphör att gälla, ska den fortsätta att tillämpas på stöd *av mindre betydelse* som uppfyller villkoren i denna förordning i ytterligare sex månader.

---

²⁰ Identifieringen av stödmottagaren ska inbegripa stödmottagarens namn och referens (identifikationsnummer och typ av identifiering).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (Text av betydelse för EES) (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Artikel 8

Ikraftträdande och giltighetstid

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2024.

Det ska tillämpas till och med den 31 december 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På kommissionens vägnar
Ordföranden